

Dag 10 – fredag d. 16. august

Efter endnu en god nats søvn ventede nye oplevelser. Vejret viste sig atter fra sin pæneste side med blå himmel, solskin og svag vind. Jeg havde sovet fantastisk, mens andre syntes, at det havde været en kold nat. Jeg brugte tiden inden morgenmaden på at gå lidt rundt i Grønnedal og nyde stilheden. Kugnait og flagbastionen viste sig igen fra den fotogene side.

Flagbastionen med Kûngnâit-fjeldet i baggrunden. Et kendt motiv for mange

Morgenmaden blev lavet holdvis og bestod hovedsagelig af brød og havregrød samt den obligatoriske kop kaffe.

Trods de "primitive" forhold var det alligevel noget helt specielt at sidde her foran gymnastiksalen sammen med andre ligesindede og nyde atmosfæren og hinandens selskab.

Dagens program var en vandretur til Brættet/Bratten, "Den gabende sten" og Langesø. Knud fra Arsuk ville ankomme kl. 10:00 og tage syv andre med på sejltur ind til Foxfaldet og bræen, så der ventede mange gode oplevelser til alle.

Efter morgenmaden var vi 12 deltagere, som var klar til dagens vandring.

Kl. 10:00 mødtes ved gymnastiksalen, og snart efter travede vi ud ad grusvejen, som leder ind i Grønnedalen.

Ved den nedlagte skilift drejede vi af og fortsatte langs et spor i terrænet.

På vej ud af vejen ind i Grønnedalen

Jeg havde allerede i 2009 afmærket vandreturen med røde pile, så vi fik snart øje på de første.

Det begyndte næsten med det samme at gå lidt opad, og inden længe kom de første sveddråber til syne, og vejtrækningen blev lidt mere anstrengt. Jeg var overbevist om, at det skyldtes højderne (300 – 600 m) og den tynde luft!

Så er vi gået bort fra stien og er startet opstigningen. Skihytten og grusvejen ses i baggrunden

Udsigten ud over Grønnedal og Kûngnâit-fjeldet

Nu var vi kommet til et mere stejlt stykke, hvor vi stoppede op flere gange. Derved blev der rig lejlighed til at nyde naturen, til at tage billeder og få tilpasset påklædningen (vigtigt).

Det varede ikke længe, før der var en betagende udsigt ud over Grønnedal og Arsukfjorden med Kugnait-fjeldet i baggrunden.

Der var undervejs behov for at holde nogle pauser

Efter ca. en times vandring ankom vi til "Udsigtsposten" – en hytte nær toppen af Brættet, som Ivittuut kommune havde fået opstillet i 2009.

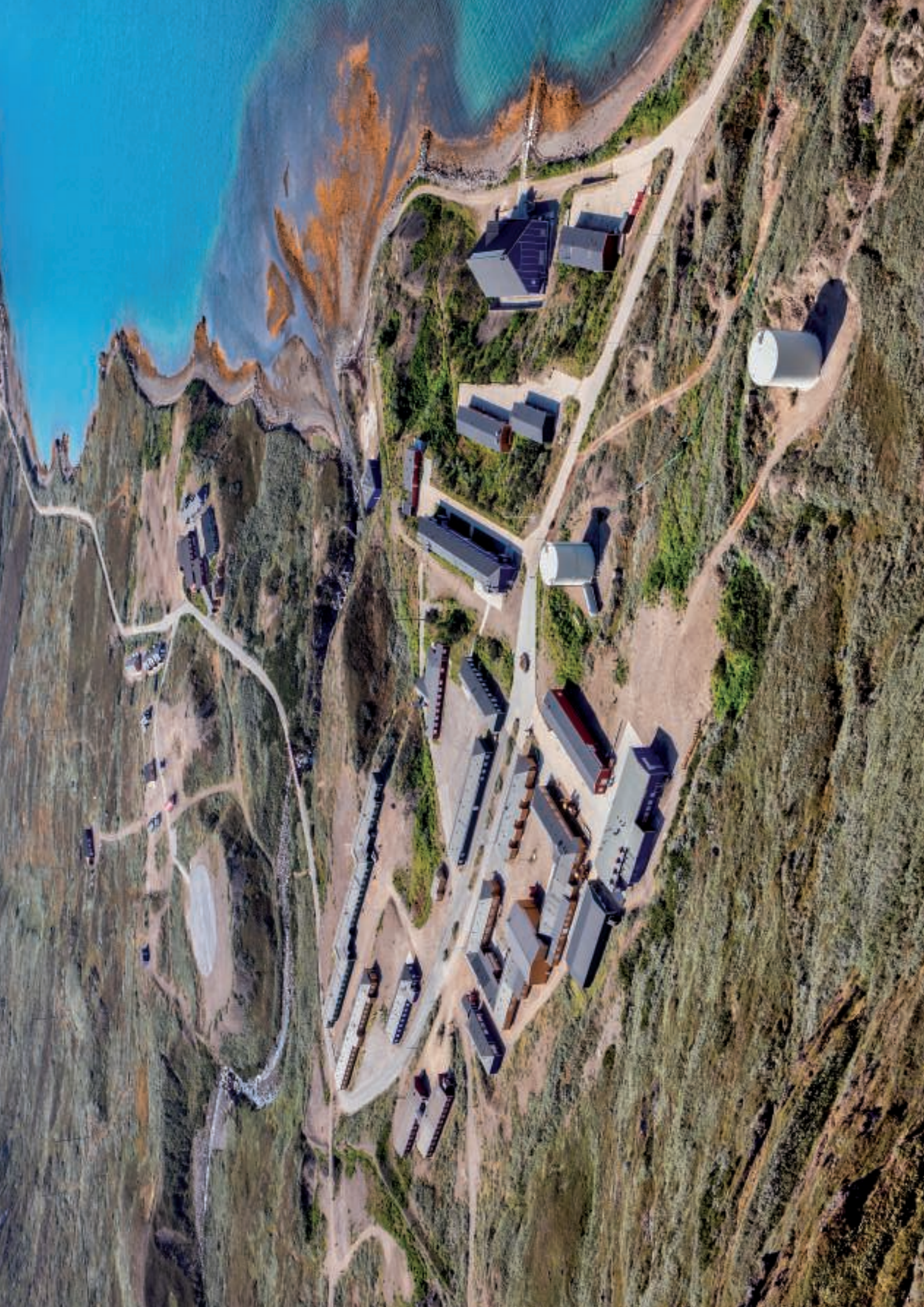

Kort herfra fandtes en platform, hvorfra man kunne skue ud over Grønnedal og Arsukfjorden. Kameraerne blev atter fundet frem, og dette formidable syn blev foreviget af flere.

Udsigten ud over Grønnedal og Arsukfjorden nydes og foreviges

Efter at have glædet os over det i nogen tid, fortsatte vi turen ind over fjeldet i et lettere kuperet terræn.

Nu var der kun en kortere vandring, inden vi kom frem til turens næste mål – ”den gabende sten”. Her fandtes mange sten i forskellige størrelser og former - nogle med form efter noget genkendeligt, hvorfor det er forholdsvis nemt at forstå grunden til, at denne har fået sit særlige navn.

”Den gabende sten”

Nu var det atter tid til et hvil og til foto-grafering.

Nogle skulle også udfordre skæbnen ved at kravle op på stenen. Gudskelov forløb alt fredeligt, for "Stenen" var nemlig ikke sulten denne dag, så de af deltagerne, som ikke kunne modstå fristelsen til at krybe ind i gabet på den, blev ikke spist, og vi kunne alle fortsætte vores videre færd.

Vi var nu oppe i godt 300 meters højde, og vores mål var toppen af Bratten (ca. 550 m), så der manglede endnu et godt stykke.

Nu fulgte nogle passager, hvor der var forholdsvis fladt. For at undgå at skulle gå for meget op og ned, forsøgte vi at holde højde. Dette betød dog, at distancen blev lidt længere. Snart efter kom vi til et område, hvor vi igen skulle opad ad nogle temmelig stejle skråninger.

På det tidspunkt var vi nået op i 400 meters højde, og klokken var blevet 13:30, så det var tid til frokost. Vi fandt et godt sted i læ, hvor vi havde udsigt ind over fjeldet. Der fik vi pludselig øje på en flok moskusokser. Den var på otte individer og gik i betryggende lang afstand fra os. Dyrene var åbenbart mere interesserede i at lede efter føde end i os.

Tid til et hvil og nyde den medbragte frokost

Moskusokserne som vi så på behørig afstand

Efter en god frokost var vi atter på vej. Terrænet ændrede karakter, og vi måtte passere flere strækninger, som bragte os enten opad eller nedad. Afstandene var heldigvis ikke ret lange, men forholdsvis stejle.

Vi kom nu frem til en kæmpe varde. Hvorfor, der var bygget en varde her, må stå hen i det uvisse, idet den hverken markerede en særlig top eller noget andet, men kort herfra fandtes en meget stejl fjeldside med den mest fantastiske udsigt ud over Grønnedalen.

Udsigten beundres

Derefter skulle vi bag om fjeldet, og her måtte vi passere et større stenet stykke. Dette var noget af en udfordring, men efter lidt af en kamp, kom alle dog op på plateauet, og her kunne vi se toppen af Bratten. Vi fik samtidig øje på disse sjove sten med røde pile på – jo, vi var på rette spor.

Det forholdsvis stejle stykke med sten forceres

Efter stenene var forceret, var resten af turen mod toppen rimelig let

Klokken var nu blevet 15:00, og vi stod alle på toppen af Bratten (ca. 550 m). Herfra kunne vi beundre udsigten ud over på en ene side Laksefjeldet og Langesø, og på den anden side Grønnedalen, Arsukfjorden og Kûngnâit.

Det var igen blevet tid til at forevige denne flotte udsigt.

Turen fortsatte nu nedad på et ret stejlt stykke med sten. En mængde mindre sten lå spredt ud over et større område. Stenene var løse, og derfor var det vigtigt at være påpasselig under nedstigningen. Det var tydeligt, at moskusokserne færdedes her, idet der var flere moskusoksestier i dette område.

På vej ned ad en stejl fjeldside fyldt med løse sten

Vi går langs kammen med toppen i baggrunden

Vi fulgte nu fjeldkammen med Langesø på den ene side og Grønnedalen på den anden. Snart var vi nede ved Langesø, og der gik ikke lang tid, inden vi nød det skønne vand og fik fyldt drikkeflaskerne.

Ved Bryggerens Elvs begyndelse. Udsigten nydes mens vandflaskerne fyldes

Efter et mindre hvil fortsatte vi turen mod Grønnedalen. Først skulle vi passere et forholdsvis stejlt stykke. Gudskelov var der et moskusoksespor, vi kunne følge og derved komme sikkert over denne forhindring. Vi kunne nu tydeligt se de mange små vandfald og den dybe kløft, som elven løber igennem under dens vej ned gennem dalen.

Bryggerens Elv med de mange små vandfald. Bemærk moskusoksesten på skrænten til venstre

Herfra vandrede vi videre mod Grønnedal i et let faldende terræn. Der var masser af vegetation, så turen føltes behagelig. På vejen ned mødte vi endnu en flok moskusokser på syv individer. Vi kom frem til den yderste bunker i Grønnedalen, og herfra fulgtes grusvejen tilbage til Grønnedal.

Omkring kl. 17:30 var vi tilbage ved udgangspunktet.

En skøn, udfordrende, anstrengende og oplevelsesrig vandretur var nu slut. Tilbage ved gymnastiksalen faldt vi hurtigt i snak med dem, som havde været på sejlturen til isbræen. Det var tydeligt at se på deres reaktioner, at denne tur havde været noget ganske særligt. De havde set Fox-faldet og bræen, men hvalen var desværre ikke dukket op.

Det var blevet aftalt med Knud, at han ville komme igen i morgen - lørdag - og tage sidste hold med på sejltur ind til isen.

Vejret var fortsat godt, og vi nød det i fulde drag.

Det var nu ved at være middagstid, og hvert hold gik i gang med at tilberede aftenens kulinariske oplevelse!

Det var en spændende oplevelse at se, hvordan de enkelte hold gik til opgaven, men også dejligt at opleve, at på trods af at vi var "opdelt" i tre hold, faktisk opførte os som ét hold, der var samlet for i fællesskab at støtte og hjælpe hinanden med at få det bedste ud af opholdet.

Linda klargør cocktailpølser til aftenmaden

For mit holds vedkommende stod aftensmaden på wienergryde og kartoffelmos. Efter en skøn og lang tur i fjeldet smagte det himmelsk!

Maden nydes med største velbehag

Vejrudsigten for lørdag lovede overskyet vejr med mulighed for regn om eftermiddagen.

Under middagen fortalte jeg lidt om morgendagens tilbud - en tur til Laksebunden med mulighed for at fiske ørreder samt sejltur til bræen for de sidste.

Efter oprydning kunne vi nyde solens sidste stråler, inden vi trætte efter dagens anstrengelser faldt omkuld i gymnastiksalen.

Der var gået endnu en dag, og alle havde fået flere skønne oplevelser på nethinden.

Dagens vandretur: 12 km. med højeste punkt på 533 m og 700 højdemeter.